

eis contradictum: Item quod nullus audeat populo penitus predicare, nisi a generali Ministro, vel aliis quibus secundum declarationem id competit, fuerit examinatus, & approbatus, & ad hoc institutus: Item quod fratres, qui cognoscere se non posse regulam spiritualiter observare, debeant, & possint ad suos Ministros recurrere: Item omnia quae ponuntur in regula ad formam habitus, tam Novitiorum quam etiam Professorum, necnon ad modum receptionis ad professionem spectantia, sunt ab ipsis Fratribus sicut obligatoria observanda, nisi recipientibus quo ad habitum Novitiorum sicut dicit regula, secundum Deum aliter videatur. Hec inquam omnia sunt a fratribus tamquam obligatoria observanda. Item Ordo communiter sentit, tenet, & tenuit ab antiquo, quod ubicumque ponitur in regula hoc vocabulum, teneantur, obtinet vim precepti, & servari debet a fratribus sicut tale.

Post que quidem verba declaratoria, nos Joannes praefatus declaramus de tunicis ipsorum fratrum secundum quatuor Magistros fratres, videlicet Gaufridum, Alexandrum de Ales, Joannem de Rupella, & Rigaldum, quod Ministri, & Praelati possint plures concedere quum viderint necessarium, secundum loca & tempora, & frigiditas regiones.

Sciunt etiam fratres se non obligari ad Testamentum Patris B. Francisci, secundum declarationes Summorum Pontificum fel. record. Gregorii IX. Innocentii IV. Alexandri IV. Nicolai III. & Clementis V.

Et quod omnes fratres, ut dignum, & justum est, reverentiam exhibeant, & honorem, humilem obedientiam, & firmissimam fidelitatem, Sanctissimo D. N. Papae, & Sacrosanctae Sedi Apostolicae prout in principio, medio, & in fine regule obligantur.

Ceterisque Praelatis & Clericis, prout congruum est: & intentio fuit Sanctissimi Patris B. Francisci, qui presbyteros monuit praecunctis revereri.

Item statuimus, & ordinamus, quod omnes & singuli fratres, Gallici, Itali, Hispani, & Theutonici, & quicumque alii per orbem terrarum constituti, obedire teneantur, & debeant suis Praelatis, scilicet generali Ministro, Provincialibus, Custodibus, Guardianis, & quibuscumque aliis Praelatis Ordinis secundum regulam datam, non obstante quocumque privilegio, seu indulto, quomodocumque & qualitercumque concessio, in generali, vel speciali, in Concilio Constantiensi, in Curia Romana, vel alibi ubicumque cassando, revocando, & annullando, & nullius decernendo validitatis, ac si numquam concessa fuissent. Et si qua Monasteria Monialium ex antiqua Bulla Apostolica commissa fuerint aliquibus particularibus fratribus, ex nunc praedicti fratres, sive in Hispania sive alibi resignare debeant ea Ministris Provincialibus, nisi eisdem per praedictos denuo fuerit commissa, sub poena inobedientiae contumacis.

De pluralitate tuniarum.

Testamento B. Francisci.

Obedientia Sedi Apostolicae.

Et Praelatis Ordinis debita.

Paupertate.

Item quo ad votum paupertatis, videlicet vivendo sine proprio, & quod fratres nihil sibi approprient; Statuimus, & ordinamus illud inconcusse tenendum, quod fel. rec. Nicolaus Tertius declaravit in sua decretali. Exiit qui seminavit. De verbor. signif. lib. 6. Porro successive, & seriatim, per ordinem usque ad s. Verum, quia expresse continetur in regula. Et quod quilibet Conventus habeat suum Procuratorem, secundum declarationem, & privilegium dicti Nicolai Tertii, & Martini IV. & Sanctissimi D. N. Martini V.

Castitate.

Item quo ad votum castitatis. Statuimus & ordinamus, servandum fore statum Guilelmi Farnerii factum in Capitulo generali Assisii celebrato anno Domini Mccc. lxxv. cap. 7. ubi sic habetur. Fratres evidenter notati de suspectis consortiis, & colloquiis mulierum, quae in regula prohibentur, si admoniti, & correcti sufficienter se non correxerint, si in officiis fuerint, ab omnibus officiis absolvantur, & suspendantur. Nec taliter suspensi, seu absoluti restituantur, nisi in Capitulo Provinciali per Ministrum. Si vero in officiis non fuerint, priventur libris, & omni actu legitimo. Et cui haec poena non competit, privationis caputio, & aliis poenis gravibus puniatur ad arbitrium Ministrorum. Et ad hoc Ministri firmiter teneantur. Et intelliguntur suspecta consortia non solum de mulieribus, sed etiam de suspectis familiaritatibus quibuscumque. Quicumque frater consuetus fuerit a socio suo fratre cum mulieribus sequestrari, de quibus iudicio Praelati sui merito possit oriri suspicio, si canonice monitus, & correctus, non se emendaverit, tamquam suspectus de mulieribus, omnibus officiis Ordinis, & actibus legitimis sit privatus. Et si taliter punitus, iterato duobus fide dignis testibus convincatur de sequestratione praedicta, vel si sequestrationem huiusmodi suspensionem multum violentam facerent sui Praelati iudicio de consilio Discretorum, & probentur legitime, absque admonitione, vel poenitione praemissa, arctetur ad veritatem dicendam. Si vero unus testis fide dignus de sequestratione praedicta appareat contra eum, & alius de lapsu carnis, arctetur gravius in domo disciplinae. Si vero aliquis de innominabili crimine propter quod ira Dei venit in filios dissidentiae fuerit (quod absit) notatus, & convictus carceri perpetuo mancipetur. Ubi omni die igne circa ipsum accenso, corpore nudato, disciplinatus, paenam & aquam quotidie comedens, desinat vitam suam in amaritudine & dolore: circa quod si Praelati fuerint negligentes, ipso facto suis officiis sunt privati.

CAP. II. REGULAE.

Quoad secundum Capitulum Regulae. Qualiter volentes venire ad Ordinem recipiantur.

Statuimus, & ordinamus illud servandum fore, quod fel. rec. Nicol. Papa III. decla-

Recipiendis intra Ordinem.

declaravit in praedicta decretali. Exiit qui seminavit. §. Sed quoniam. Ubi sic dicit. Sed quoniam in desideriis nostris hoc geritur, ut ad Dei gloriam salus proficiat animarum, ac dictus Ordo, per quem jugiter ad amorem divinum affectio christiana religionis accenditur, & merito, & numero augeatur, concedimus, & praesenti statuto firmamus, licere non solum Generali, sed etiam Provincialibus Ministris, personas fugientes a seculo in fratres recipere, quae Ministrorum Provincialium licentia per ipsum Generalem, siquidem expedire viderit, possit arctari. Vicarii vero Provincialium Ministrorum ex officio Vicariae licentiam, hanc sibi noverint interdictam, nisi per Ministros eosdem, quibus hoc committere possit Vicariis & aliis licere decernimus, hoc ipsis Vicariis specialiter committatur. Caveant tamen ipsi Provinciales, quod hoc non indifere, non passim, sed sic considerate committant, sicque illos, quibus hoc committi contigerit fidelibus consiliis fulciant, quod omnia discrete procedant. Nec indifferenter omnes admittantur ad Ordinem, sed illi tantum, qui suffragantibus eis literature idoneitate, vel aliis circumstantiis, possint utiles esse Ordini, sibi que per vitam meritum, ac aliis proficere per exemplum, hac Nicolaus.

Qualitibus recipiendorum.

Statuimus insuper, & ordinamus quod nullus recipiatur ad Ordinem nisi annum quartumdecimum compleverit, etiam si oblatu fuerit a parentibus, nisi pro scandalo evitando, foret filius militis, vel superioris dignitatis. Non recipiatur aliquis ad professionem, nisi annum compleverit probationis. Et venientes ad Ordinem diligenter examinentur de fide catholica, & de ecclesiasticis sacramentis, ut in regula continetur, ita quod sint fideles catholici, & de nullo errore suspecti, matrimonio non ligati per copulam carnalem, corpore sani, animo prompti, legitime nati, debitis expediti, conditione liberi, nulla vulgari infamia notati, competenter literati, vel ad alios labores fratribus honestos, & utiles apti, aut talis conditionis existentes, quod eorum receptio Clero & populo non modicum adificationem afferat.

Et quod venientes ad Ordinem de bonis suis faciant, quicquid Dominus inspiraverit eis, secundum regulam, & declarationem Clementis V. in §. Ceterum quia Christi Confessor ibi versiculo. Quum vero facere de rebus suis, quod Dominus inspirabit eis, ipsam regulam ingredientibus liberum velit esse, non videtur prohibere, quin liceat eis recipere, consideratis scilicet eorum necessitatibus & moderaminibus declarationis jam dictae, si quid de bonis suis intrans, sicut & ceteris pauperibus per modum elemosinae libere velit dare.

Vestium humilitate.

Item de qualitate habitus, quum regulam dicat quod fratres omnes vestimentis vilibus induantur. Statuimus & ordinamus, ut in generalibus statutis praedicti Guilelmi continetur, cap. 2. quod vestimentorum vilitas attendatur in pretio pariter, & colore, Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

ita quod semper in vestimentis reluceat asperitas vilitas & paupertas, & sit ignorantia, nemini sit occasio delinquendi, ordinamus quod omnes fratres vestimentis talibus induantur, quod nec sint adeo pretiosa, ut videntes ea de curiositate, & vanitate notare debeant, nec ita vilia & grossa, quod ipsa videntes in horrorem inducant & provocent ad derisum. Longitudo autem habitus, ultra longitudinem fratris deserentis, talis sit, quod nec plica ultra quatuor digitos protendatur, nec ita brevis quin corda ex ea valeat operiri. Latitudo vero decem, & octo palmorum non excedat mensuram, nec sit minor quindecim. Caputium vero tali modo fiat, quod existens in capite, extremitas per longitudinem duorum digitorum, cingulum non excedat, nec per duorum digitorum longitudinem super cingulum debeat remanere, cui longitudini correspondeat proportionabiliter latitudo secundum corporum quantitatem. De mantellis autem, de modo dormiendi, de camisis, de cingulo, & de calceamentis, in omnibus servetur generale statutum praedicti Guilelmi in 2. cap.

CAP. III. REGULAE.

Quo ad tertium Capitulum Regulae, de divino officio.

Statuimus, & ordinamus servandam esse constitutionem Benedicti XII. cap. 1. ubi sic dicit. In primis circa agendum officium divinum in eodem Ordine, auctoritate Apostolica ordinamus, quod ante Missarum, & Horarum principia, Fratres dicti Ordinis omnes quos causa rationabilis non excusat ad Chorum concurrant, preparaturi Domino corda sua, ibique sine risu, murmure, discursu, & absque vagis, & vanis aspectibus, sub silentio in pace, cum debita gravitate permaneant, contenti, & orent, & usque in finem unanimiter perseverent. Quia vero Ecclesiasticus cantus, divinae laudis sacrificium, fructusque laborum canentium, non solum eorum, qui psallunt, sed etiam auditorum edificatio esse debet, eosdem Fratres hortamur in Domino, ut divinas laudes integre, attente, honeste, ac religiose persolvant, gestus leves, & cantus dissolutos, & fractos omnino declinent, tractim psallant, debito more incapta, quae simul canenda fuerint, simul continuent, simul pausent, & cetera ut in d. cap. habetur.

Officii divini recitatione.

Hoc addito quod de cantu in locis ubi pauci sunt fratres, qui non sufficienter ad cantandum, vel alia rationabili causa, Praelati possint dispensare, quum viderint expedire.

Item de jejunio illa serventur, quae in regula continentur. Idem fiat de non equitando, praeterquam in casu necessitatis, attentis etiam verbis Divi Bonaventurae in sua declaratione super hoc passu, qui dicit. Quod non debeant equitare, nec bigare, neque quadrigare, nisi manifesta necessitate, scilicet prolixi, vel impediti itineris, vel negotii urgentis, vel infirmitate cogantur.

Jejunio, & Equitatione.

CAP. IV. REGULÆ.

Quoad Capitulum quartum Regulæ, quod fratres non recipiant pecuniam.

De pecuniis recipiendis.

Statuimus & ordinamus juxta declarationem Nicolai Tertii, & Clementis Quinti, Martini Quarti, & Quinti, quod quilibet Conventus, & economum, Syndicum, & actorem, cui omnes elemosynæ pecuniaræ, & aliæ quæ ad pecuniam reduci possent, integraliter consignentur, qui eandem dispensare debeat legaliter & fideliter in reparationem Conventuum, & locorum, aliasque necessitates Fratrum pro tempore occurrentes, & quod Fratres nullo modo denarios, vel pecuniam recipiant. Si quis autem contrarium attentaverit, ipso facto omni actu legitimo sit privatus, & poena carceris puniatur.

In omnibus autem, quæ ultra hæc magis arctarent Fratres dicti Ordinis, sive ex declaratione Clementis Quinti, sive alia quacumque declaratione Summorum Pontificum, vel aliorum quorumcumque, apostolica nobis auctoritate commissa misericorditer dispensamus, non adstringentes propterea eos, qui voluerint prædictas declarationes, quin suo voto servare valeant, & tenere.

De infirmorum cura.

Item Ministri, & Prælati pro necessitatibus infirmorum sollicitam curam gerant, eis diligenter de necessariis providendo, ordinando infirmarios, vel alios Fratres deputando servitibus eorumdem, qui deputati si culpabiles inventi fuerint, vel notabiliter negligentes, prædictorum in arbitrio puniantur, & alia fiant circa prædicta sicut in generalibus Statutis Ordinis prædicti Guilelmi 4. cap. continetur.

CAP. V. REGULÆ.

Quo ad quintum Capitulum Regulæ. De modo laborandi.

De labore manuum, laborisque mercede.

Statuimus, & ordinamus, quod fratres habentes gratiam laborandi laborent fideliter, & devote & cet. prout in regula continetur. Mercedeque laboris si pecuniaria fuerit per solventem statim consignetur procuratori Conventus, sive loci, quod si pecuniaria non fuerit, consignetur Prælato ejusdem loci, de qua possit omnibus fratribus ibidem commorantibus communiter prout necessitas exegerit providere. Per hoc tamen nullus fratrum præsumat puerorum scholas regere in Conventu, vel extra secularium personarum sub pena privationis actuum legitimorum.

CAP. VI. REGULÆ.

Quod ad sextum Capitulum Regulæ. Quod fratres nihil sibi approprient.

De proprietate rerum.

Statuimus, & ordinamus ab universis observandum, prout regula dicitur. Et qui contrarium fecerit, puniatur ut supradictum est de pecuniariis. Item quod omnes fratres vadant pro elemosina confidenter juxta discretionem Prælati præcipientis, cujus arbitrio committimus discernendum, qui congrue mittendi sunt pro elemosyna, vel qui non.

CAP. VII. REGULÆ.

Quo ad septimum Capitulum Regulæ, de poenitentia fratribus peccantibus imponenda.

Poenitentia culpæ.

Statuimus & ordinamus, quod nullus frater Provinciali Ministro inferior, nisi ex speciali Generalis, vel Provinciali licentia Ministrorum, possit aliquem absolvere fratrem a peccato inobedientiæ contumacis, proprietariæ rerum detentionis, carnis lapsus, furti rei notabilis, iniectionis manuum violenter, falsi testimonii in judicio facti, compositionis, vel profectionis, aut publicationis libelli famosi, falsificationis sigilli cujuscumque personæ notabilis, falsæ criminationis in infamiam cujuscumque. Si quis autem contrarium attentaverit, ipso facto actibus legitimis sit privatus. Et si legitime fuerit deprehensus, carceri mancipetur.

CAP. VIII. REGULÆ.

Quo ad octavum Capitulum Regulæ, de electione Generalis Ministri. Quia languescente capite cetera membra dolent.

Electione Ministri Generalis.

Statuimus, & etiam ordinamus, quod electio Generalis Ministri canonice celebretur in Capitulo Pentecostes a Ministris & Custodibus, ut Regula dicitur: ipsi autem electores, talem in tanta religione student habere pastorem, qui scientia, vita, moribus, & exemplo, merito valeat magis prodesse, quam ambitiose præesse ovibus sibi commissis, omni postposito amore, odio, timore, præce, pretio vel rancore: quod si fecus factum fuerit, electio nulla sit, & electores voce activa, & passiva perpetuo sint privati.

Ejus sociis.

Item statuimus, & ordinamus, quod Generalis Minister non habeat secum plures duobus sociis notabilibus, uno cismontano, & alio ultramontano, addito socio scriptore, & alio servitore, cum uno famulo.

Et quod de cætero si Generalis sit Ultramontanus, Cismontanus socius teneat sigillum Ordinis, & e contra, si Generalis sit Cismontanus, Ultramontanus socius teneat sigillum Ordinis. Nec possit eos Generalis ad libitum commutare, nisi morte interveniente, vel alia causa legitima, & casu notabili, in loco illius substitutionem alterius socii de consilio Discretorum coarctante.

Ejus auctoritate.

Item secundum declarationem quatuor Magistrorum Generalis non possit immutare aliqua ordinata per ipsum, & Capitulum Generale sine ipsius Capituli generalis assensu, in his quæ tangunt Regulæ puritatem, nec possit aliquem licentiarie ad cursum Magisterii, nisi fuerit præsentatus per Ministrum Provinciale, qui neminem audeat præsentare, nisi de consilio, & assensu ipsius Capituli Provincialis.

Item, quod prædictus Generalis nullam exactionem pecuniariam facere possit, nec pro confirmatione Ministrorum, neque pro visitatione Provinciarum, neque pro Magisterio, aut vestiario, vel literis officiorum, aut

aut suffragiorum, sive quacumque occasione, vel colore quæsitis, quod si fecus fecerit ipso facto suo officio sit privatus. Nec teneantur fratres sibi ulterius obedire. Et si exinde in posterum præsumpserit Generalatus officium retinere, quod ipso facto sit perjurus, infamis, & inhabilis ad quæcumque officia, vel beneficia, honores, & dignitates, tam in Ordine, quam extra Ordinem.

Item quod non faciat Vicarios in Provinciis, nisi in casibus necessariis, & opportunis, quibus expletis Vicariatus officium ipso facto volumus expirare.

CAP. IX. REGULÆ.

Quo ad Capitulum nonum Regulæ. De Prædicatoribus.

De Prædicatoribus.

Statuimus, & ordinamus, quod fratres non prædicent in Episcopatu alicujus Episcopi, quum ab eo fuerit illis contradicium, sed cum omni humilitate, & reverentia Prælatos Ecclesiæ debeant venerari.

Eorum examine, & approbatione.

Item, quod nullus præsumat populo prædicare, nisi a Generali Ministro, vel a Provincialibus, in Capitulis Provincialibus, vel ab aliis, quibus per Generalem Ministrum fuerit commissum, examinatus extiterit, & approbatus & officium Prædicationis sibi concessum. Possint nihilominus præfati Ministri concessam prædicandi licentiam revocare, suspendere, & arctare, quoties, sicut, & quando eis videbitur expedire, juxta declarationem prædicti Nicolai Tertii in præfata decretali. Exiit qui seminans. §. Et quia in eodem.

Qualitatibus approbandorum.

Et quod prædicti, quibus committitur auctoritas prædicta licentiam concedendi, nullum ad prædicationis officiummittere debeant, nisi extiterit admittendus sacerdos, vel diaconus, ætatis ad minus viginti quinque annorum, competentis literature, vita, & moribus comprobatus, cujus doctrina merito populi edificari valeant sine scandalo.

Que ab ipsis cavenda sint.

Caveant autem Prædicatores prædicti omnino, ne quando prædicant, præsumant quicquam contra libertatem sacrosanctæ Rom. Ecclesiæ, vel Ecclesiasticis personis detrahere, vel (quod abest) scandalum contra Clerum, vel Religionem aliquam excitare, aut personam aliquam præsentem criminaliter nominare, sed potius contra hæreses, & schismata populos digne, & fideliter animare, & in orthodoxa fidei veritate firmare. Maxime contra præsentem satanicam, & damnatam hæresim Hussitarum. Contra quos in aliqua parte sermonis, prout videbitur expediens, invehat. Si quis autem temerarie contra statum, honorem, dignitatem, & Ecclesiasticam libertatem præsumpserit prædicare, ipso facto prædicationis officio, & omni actu legitimo sit privatus: quod si post prædictam privationem præsumpserit prædicare, per suos Prælatos omni appellatione postposita, vel alio subterfugio, carceribus mancipetur. Qui Prælati si in prædictis fuerint negligentes.

Bull. Rom. Tom. III. Pars II.

tes, in eandem poenam se noverint incidisse, nisi rationabili, & legitima causa de impotentia se valeant excusare. Super quos, & prædictos prædicatores delinquentes Ordinarii locorum plenam jurisdictionem habeant puniendi, & carcerandi sine alio processu. Ad quod quum opus fuerit, prædicti Ordinarii invocare valeant brachium sæculare.

De licentia prædicandi extra loca Ordinis.

Item quod nullus frater audeat in alienis Ecclesiis prædicare, ad scandalum, & dedecus Ordinis, nisi in his terris, ubi pro tempore fuerit consuetum. Ut in Quadragesima, processionibus, & similibus, & tunc nec sine licentia Prælatorum Ordinis. Nec prædicent novitates, vel materias, quæ scandalum possint verisimiliter generare.

CAP. X. REGULÆ.

Quo ad Capitulum decimum Regulæ, De admonitione & correctione Fratrum.

De sociis Ministrorum Provincialium.

Statuimus, & ordinamus, quod prædictum Capitulum diligenter per Ministros executioni debite demandetur. Ad dentes insuper, quod Minister quilibet in sua Provincia, uno provido, & honesto socio sit conventus, cum uno servitore.

Contribucionibus nec dandis, nec accipiendis.

Et quod nullus Minister, Custos, Guardianus, vel Lector, vel quicumque alius frater, quicumque exigit aliquo colore, vel causa quod si fecus fecerit: ipso facto suo officio sit privatus, & subditi deinceps obedire sibi minime teneantur. Et si quid aliquis Ministrorum Generali Ministro præsumpserit contribuere, ipso facto ut supra suo officio sit privatus.

Studiorum reformatione.

Statuimus insuper, quod Ministri diligenter, & sollicite instent, & invigilent reformationi Studiorum per quaslibet suas Provincias, ita & taliter, quod cuilibet studentis pro posse provideatur de suis necessariis, tam pro libris, quam pro reliquis opportunis, de communibus elemosinis per Procuratorem receptis pro quolibet Conventu sive loco nativo Fratris ad Studium promovendi. Exhortantes strictissime in visceribus JESU CHRISTI ceteros fratres aliorum locorum, quod quum viderint idoneos ad studia promovendos, totis viribus eisdem impendant auxilium, consilium, & favorem, in quibuslibet opportunis, quærendo pro eis elemosynas, recommendando valentibus subvenire, eisque serviendo in visceribus caritatis. Quum scientia donum Dei sit, armatura ad defendendam sanctam fidem Catholicam, corona Ordinis, lumen veritatis, & via in tenebris ambulantium populorum.

Ceremoniarum ecclesiasticarum observatio.

Similiter attendant prædicti Ministri cum omni vigilantia, & circumspectione, quod ceremoniæ Ordinis tam quo ad divinum officium, quam quo ad silentium, & alias ceremonias utriusque communitatis, spiritualis, & temporalis, secundum antiquas consuetudines Ordinis observentur.

Are alieno solvendo.

Et si qua sunt debita de præterito contracta solvantur de expropriatione fratrum, N a n a vel

vel locorum, de vineis & possessionibus, ceterisque rebus in Ordine repertis, quorum possessio secundum puritatem nostri status non potest Ordini convenire. Et si quid superesse poterit de pretio talium rerum vendendarum, vel ex reddenda ratione, quorumcumque fratrum, vel Ministrorum, vel aliorum subditorum, assignetur Procuratoribus locorum quorumcumque, per quaslibet Provincias pro communi utilitate, & commoditate eorumdem fratrum vel locorum.

Fratum correctione.

Ministri autem, & alii Prælati corrigant subditos suos humiliter, & caritative eos visitent, secundum regulam, delinquentes misericorditer puniendo, juxta tenorem septimi capituli statutorum generalium prædicti Guillelmi, & vigesimiseptimi capituli statutorum Benedicti XII. vel alios: prout eisdem Ministris, & Prælati melius videbitur expedire.

Reformato- rum Ordine.

Item cum in eodem Ordine aliqui fratres fuerint & sint excellentes in devotione, & observantia strictiori vestrae professionis, ordinamus, quod tales sic viventes per Prælatos suos bene tractentur, & favorabiliter in suis devotionibus nutriantur in suis eremitoriis & locellis. Caveant autem prædicti Prælati, ne fratres aliquos ad eremitoria mittant pro residentia ibidem facienda, nisi maturos, solidos, & probatos in Observantia regulari, ubi fieri poterit bono modo.

Conventuum edificando- rum modo.

Item quod de cætero nullus audeat, Conventus, aut loca, seu eremitoria multiplicare, aut de novo edificare, seu edificari facere non solum pro Fratribus, quin etiam pro Sororibus, sine auctoritate D.N. Papæ, dominorum diocesanorum, Generalis, vel Provincialium Ministrorum licentia, sine præjudicio Conventuum propinquorum, in quorum terminis hæc contigerit attentari. Salva etiam decretali Bonif. VIII. in c. Cum ex eo. De excessibus Prælatorum lib. 6.

Recurru ad Prælatos Ordinis.

Item ubi Regula dicit, quod ubicumque sunt fratres, qui scirent, & recognoscerent, se non posse regulam spiritualiter observare, declarans justam esse causam recurrendi ad Ministrum, cum tali loco est annexa proprietas, vel cura animarum, pueros baptizandi, & alia parochialia faciendi, aut quia ibi domino reclamante, morantur fratres, aut quia propter necessarium penuriam oportet eos in congregationibus, vel quæstionibus inhonestis contra regulæ puritatem, & usum Ordinis generalem excedere, aut propter societatem inhonestam, vel importabilem fratribus, præsertim rudibus, & infirmis, propter huiusmodi autem causas, & similes fratres dicunt, & possunt ad suos Ministris recurrere, per eosdem inde pie & paternaliter amovendi, & in locis devotis & spiritualibus collocandi.

CAP. XI. REGULÆ.

Quo ad undecimum Capitulum Regulæ: Quod fratres non ingrediantur Monasteria Monachorum.

Statuimus, & ordinamus illud esse servandum, quod præfatus Nic. III. decrevit in eadem suo decretali. Exiit qui seminat. Denique quia continetur. Vbi determinat prohibitum esse fratribus ne ingrediantur Monasteria Monachorum quorumcumque: Intelligens nomine Monasterii, claustrum domos, & officinas interiores, pro eo quo ad alia loca, ubi homines seculares conveniunt, possunt fratres ipsi causa prædicationis, vel elemosinæ petendæ accedere, quibus id a Superioribus suis, pro sua maturitate, vel idoneitate fuerit concessum, exceptis semper prædicatorum Monasteriis inclusarum, ad quæ nulli datur accedendi facultas sine Sedis ejusdem licentia speciali. Quod etiam Greg. IX. determinavit.

Ingressu Monasteriorum Monialium.

Et horum clausura.

Addentes nihilominus, quod si quis sine Ministrorum licentia aliquod Monasterium intrare præsumperit, ipso facto carceri mancipetur. Et diligenter attendant Ministri, quod Moniales sui committant debitam clausuram servent, tam fratrum quam secularium accessus compescendo sub interminatione maledictionis æternæ.

Item statuimus, & ordinamus, quod nullus frater de cætero præsumat fieri compater virorum, vel mulierum, & qui jam compaternitatem contraxerint, quantum in eis est, hoc nomine se a nemine nominari permittant, nec ipsi alios nominent. Et qui contrafecerit carceri mancipetur.

CAP. XII. REGULÆ.

Quo ad duodecimum Capitulum Regulæ. De euntibus inter Saracenos.

Statuimus, quod servetur Regula, & in præfati Capitulo, & in quibuscumque aliis Capitulis generalibus, quantum possibile est, provideatur, & disponatur de bono regimine locorum Terræ Sanctæ, tam quo ad Guardianum, quam quo ad alios fratres, ita quod semper pro gubernatione illorum locorum eligantur in Capitulis generalibus de melioribus, & devotioribus fratribus Ordinis, qui vita, moribus, & doctrina probati, lucis exemplum præbeant, & ædificationem pariter infidelibus, cum quibus contigerit conversari.

Regimine locorum Terræ Sanctæ.

Item statuimus, & ordinamus quod Procuratores Ordinis in Curia Romana nihil exigant vel extorquere præsumant a fratribus advenientibus undecumque: quod si fecerint, ipso facto suo officio sint privati. Et Procurator Cismontanus tractet negocia fratrum Cismontanorum: Ultramontanus autem tractet negocia ultramontanorum.

Quod expensas FF. Inquisitoris muneris fungentium.

Item statuimus, & ordinamus sub eadem pœna, quod Inquisitores hereticæ pravitatis teneantur restituere Communitati conventuum, ubi officium inquisitionis exercent, quicquid sibi advenire poterit vel competere ex officio inquisitionis, usque ad condignam satisfactionem expensarum, quas in prædictis perceperint, dum officium Inquisitionis exercent. Et si eisdem Inquisitoribus a Communitate, vel ab alia persona spirituali competenter provisorum fuerit de expensis, non

non teneantur prædicti Conventus providere eisdem de victu vel vestitu: quod si quid super fuerit ultra prædictum victum, vel vestitum, de eo quod sibi competeret ex officio, suo Conventui nativo reddatur, distribuendum communiter inter fratres. Et quod nullus inquisitor ejusdem Ordinis in officio Inquisitionis remaneat ultra duos annos secundum ejusdem Ordinis generalia statuta dicti Guillelmi c. 6. & Finali.

Nihil solvendum pro Gradibus recipiendis.

Item statuimus, & ordinamus quod de cætero nullus Prælatorum, Minister vel Magister, aliquem fratrem ejusdem Ordinis præsumat adstringere, vel compellere ad aliquam pecuniariam solutionem, ratione cujuscumque gradus scholastici, vel Magisterii, Lectoratus, Baccalariatus vel alterius cujuscumque sub pena privationis gradus, tam in exigente, quam in contribuyente.

Obedientia a Fratribus suis exhibenda Prælati.

Insuper quia parum est leges condere, nisi executioni debita demandentur, volumus & mandamus, ac stricte præcipimus universis ac singulis fratribus ejusdem Ordinis ubicumque fuerint, & intererint, cujuscumque gradus seu conditionis existant, quod in his omnibus prædictis suis Prælati teneantur firmiter obedire, scilicet Generali in toto Ordine, & Ministris Provincialibus in provinciis, Custodibus in custodiis, Guardianis in guardianibus, ceterisque Prælati in his, & aliis licitis & honestis, quæ non sunt contra animam suam, & Regulam dicti Ordinis. Et si quis, quod abest, contrafecerit, trina admonitione præmissa, factis congruis intervallis, post si rebellis & inobediens extiterit, carceri mancipetur.

Ad quod obligent præcepta regulæ.

In omnibus autem aliis statutis, constitutionibus, ordinationibus, & declarationibus, tam summorum Pontificum, quam aliorum quorumcumque sive de non edendo carnes in festivitibus Nativitatis, Resurrectionis, & Ascensionis Dominicæ, Pentecostes, Apostolorum Petri, & Pauli, Assumptionis gloriose Virginis, S. Francisci, S. Antonii, & S. Ludovici Episcopi, vel quibuscumque aliis temporibus per regulam vel per ecclesiam non prohibitis, sive de quibuscumque aliis in aliis constitutionibus positus, quæ non sunt contra legem Dei, vel statutum Ecclesiæ generale, auctoritate Apostolica dispensamus. Nolentes aliquem dicti Ordinis ex prædictis statutis, seu constitutionibus, ordinationibus, declarationibus, de quibus in his præsentibus non fit mentio mortalis peccati vinculo alligari, nisi tales essent casus, vel excessus, qui divina lege, seu sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ generali statuto, merito inducerent ad mortale. Et ubicumque in aliis constitutionibus ejusdem Ordinis Papalibus, vel Generalibus, pœna excommunicationis imponitur, quatenus in aliam pœnam temporalem valeant commutari, arbitrio Præfidentium reservamus. Sententias vero excommunicationis inibi contentas, auctoritate præfata ex nunc tollimus, remittimus, & laxamus, in contrarium facientibus non obstantibus quibuscumque.

De hisce constitutionibus observandis.

Prædicta autem statuta, constitutiones, ordinationes, seu declarationes, & revoca-

tionem volumus ab omnibus tam Prælati, quam subditis integre & inviolabiliter observari. Mandantes, & districte præcipientes omnibus Prælati, tam Generali, & Provincialibus Ministris, quam aliis Prælati Ordinis quibuscumque, quod omnia, & singula prædicta servant, & faciant ab omnibus inviolabiliter observari. Quod si in prædictis fuerint negligentes ipso facto suis officiis sint privati. Et ne alicui ignorantia sit occasio delinquendi, sub interminatione divini iudicii mandamus Prælati prædictis, quatenus per quemlibet Conventum, & locum ad minus semel in mense legi faciant.

Quæ propterea in Generali Capitulo lectæ & publicatæ fuerunt.

Has autem constitutiones, reformationes, & ordinationes, per nos Joannem Card. Legatum & Reformatorem præfatum auctoritate Apostolica factas, & ordinatas, alta, & intelligibili voce in pleno Capitulo ad sonum campanæ, ut moris est, congregato, coram multitudine copiosa fratrum ejusdem Ordinis propterea ibidem existentium de verbo ad verbum per organum venerabilis, & religiosi viri fratris Joannis de Capistrano ejusdem Ordinis professoris, legi & publicari fecimus, & ad perpetuam rei memoriam, per Generalem, & Provinciales ministros, Custodes, Discretos, & omnes ac quoscumque fratres, & religiosos dicti Ordinis præfatos, absentes, & futuros in omnibus, & per omnia prout superius late scripte sunt, sub pœnis in eisdem contentis inviolabiliter teneri, & observari mandavimus, & per præfatos mandamus.

Et fratres inibi existentes eisdem servatæ promissurunt.

Post quarum quidem constitutionum, reformationum, & ordinationum publicationem & lecturam, omnes & singuli Ministri, Custodes, Custodum Discreti, & alii in d. Capitulo existentes, tam nominibus suis propriis, quam suorum Conventuum, & fratrum præsentium, & futurorum, dictis constitutionibus, ordinationibus, & reformationibus, tamquam legitime, sancte, juste factis & ordinatis non coacti nec circumventi, libere, & sponte sine contradictione aliqua in pleno Capitulo acquieverunt, & in eisdem, & eorum singulis in omnibus, & per omnia consenserunt, & intelligibili voce unanimiter clamando & dicendo consentimus in eisdem in omnibus & per omnia, & volumus stare, vivere, & mori in isto Ordine sancto fraternaliter secundum constitutiones, & reformationes prædictas.

Hinc publicum instrumentum confectum.

In quorum omnium, & singulorum fidem, & testimonium præmissorum, præfatos nostras literas, sive præfens publicum instrumentum constitutiones, reformationes, & ordinationes huiusmodi in se continentes, sive continens, ex inde fieri, & per Secretarium nostrum Notarium publicum infra scriptum subscribi, & signari mandavimus, nostrique sigilli Cardinalatus iussimus, & fecimus appensione communiri.

Et eisdem publicatæ constitutiones.

Lectæ & in scriptis publicatæ fuerunt hæc constitutiones, reformationes, & ordinationes prædictæ, per nos de mandato non

nostro, modo supradicto Assisi in Monasterio fratrum Minorum tempore generalis Capituli in pleno Capitulo nobis ibidem de prefati D. N. PP. mandato Presidentibus. Sub anno a Nativitate Domini 1430. indicti. 8. die vero Mercurii 21. mensis Junii Pontificatus prefati D. N. PP. Anno 13. presentibus ibidem Reverendo Patre Domino Bernardo Montis Albanensis Episcopo, & Guilielmo Panze, & Joanne Abgeroloes, alias Frances, Notariis Apostolicis familiaribus nostris, & pluribus aliis, tam Clericis, quam laicis fratribus dicti Ordinis testibus, ad premissa vocatis specialiter, & rogatis.

Et ego Rodericus Gundisalvi, de Moleucos, Clericus Baganensis diocesis, publicus Auctoritate Apostolica Notarius, dictique Reverendissimi in Christo Patris, & domini mei domini Joannis Cardinalis Legati & Reformatoris prefati premissis &c. Amen.

XXV.

Declaratio, & modificatio constitutionum nuper editarum super reformatione Fratrum Minorum Conventualium S. Francisci.

Martinus Episcopus, Servus Servorum Dei. Ad futuram rei Memoriam.

Preemium.

Pervigilis more Pastoris, Romanus Pontifex animadvertens, commissum sibi gregem dominicum, per laudabilia Religiosorum exempla, in semitam mandatorum Altissimi dirigi, & ad salutarium optionem operum provocari, nonnunquam super his, quae medio suae provisionis ad commendabilem sacrae Religionis reformationem processerunt, adicit, declarat, modificat, ordinat & disponit, prout rerum & temporum qualitate pensata, id in Domino conspiciat salubriter expedire.

FaGas a Cardinali S. Petri ad Vincula Legato Ap. S. reformationis.

§.1. Cum itaque pridem dilectus filius noster tituli Sancti Petri ad Vincula Presbyter Cardinalis, cui de Venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium consilio, per alias nostras literas super hoc plene Legationis officium commiseramus, ac omnimodam concesseramus facultatem, vigore commissionis, concessionis & literarum hujusmodi, generali Capitulo Fratrum Minorum, quod tunc in Civitate nostra Assisi celebrabatur praesidendo, nonnullas super reformatione Ordinis dictorum Fratrum Minorum, salubres & honestas constitutiones in eodem Capitulo edidisse noscatur, prout in literis suis ejus sigillo munitis vidimus plenius contineri.

Confirmat PP. & modificat.

§.2. Nos constitutionum & literarum earundem tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illasque harum serie approbantes & confirmantes, super eis, ut posterioribus in posterum successibus gra- tentur, Motu proprio non ad alicujus in-

stantiam, sed de nostra meta providentia, additiones, declarationes, & modificationes auctoritate Apostolica ordinamus, edimus & facimus quae sequuntur.

Circa Monialium curam.

§.3. Primo videlicet, quod ubi Fratres particulares dicti Ordinis, Monialium & Sororum Ordinis Sanctae Clarae, Sancti Damiani, & Minoritarum, ac alia quaecumque Monasteria sive loca Regularia mulierum, per quascumque etiam Apostolicas literas sibi commissas sub certis penis adstringuntur, Ministris Provincialibus, ut illorum jurisdictioni subfint, prout convenit assignare, nisi per illos eis denuo fuerint commissas, adiciendo decernimus, volumus, & mandamus, Sorores, & Moniales easdem (etiam si in contrarium habeant quavis privilegia, vel indulta, quae necnon easdem particularibus Fratribus concessas literas hujusmodi, quoad hoc cassamus, irritamus, & annullamus, ad subtrahendum se a subjectione, & obedientia ipsorum particularium Fratrum, & aliorum quorumcumque, nisi de novo illis recommittantur, ut praefertur) sequi omnino ipsorum Ministrorum, & per eos deputandorum Visitatorum jurisdictioni, & obedientiae submittendum, per eandem constitutionem pari modo adstringi, & penis similibus obligari.

Prohibitum quae ad eas ingressum.

§.4. Praeterea decernimus, quod exceptis iis, de quibus in constitutionibus felicis recordationis Benedicti Papae Duodecimi praedecessoris nostri fit mentio, nulli omnino hominum tam regularium, quam secularium, cujuscumque gradus, praeminentiae, dignitatis, excellentiae, nobilitatis, & conditionis fuerint, prae-textu sibi desuper quavis auctoritate concessae cujuscumque licentiae, quam similiter cassamus, & irritamus, & annullamus, Monasteria seu loca Sororum, & Monialium hujusmodi, seu ali- quod ex eis ingredi, nec etiam Protectori, aut Generali Ministro dicti Ordinis Minorum pro tempore existentibus, seu praefatis Provincialibus Ministris, & quibuscumque Visitatoribus licentiam super ingressu hujusmodi, aliis ab exceptis antedictis inconsulto Romano Pontifice concedere licentiam quomodo.

Vid. cap. 2. Superioris Bullae.

§.5. Item ubi cavetur de divino Officio secundum Ordinem dictae Romanae Ecclesiae peragendo, statuimus, quod de omnibus commemorationibus, & festis trium lectionum, festa novem lectionum fieri, & utrumque festum Sanctae Crucis sub duplici officio sine commemorationibus Sanctorum eiusdem diebus occurrentium celebrari, prout a pie memoriae Gregorio Papa Vndecimo praedecessore nostro fuit ordinatum. Quodque super rubrica de festis occurrentibus infra Octavas festa ipsa non de praecedentibus, sed solum intra easdem Octavas existentibus, sicut etiam nonnulli alii Romani Pontifices praedecessores nostri declaraverunt, intelligi debeat.

Divini Officii recitationem.

Vid. cap. 3.

§.6. Item ubi praefato Generali Ministro duo Socii notabiles, unus videlicet Citramontanus, & alius Ultramontanus, addito Socio scriptore, & alio Servitore, cum uno Fa-

Socios Ministri Generalis. Vid. cap. 8. Fa-

Famulo dumtaxat decreti sunt, adiciamus eisdem duos Famulos, unum elemosynarium saecularem, vel alterius Religionis. Qui quidem Elemosynarius a Procuratoribus Provincialium, aut Provincialium Ministrorum, Conventuum, vel Domorum, & locorum dicti Ordinis Minorum, omnia illa, quae pro victu, vestitu, equis, famulorum salario, & aliis quae ipsi Generali Ministro, ejusque comitiva necessaria & opportuna fuerint, exigere, & exacta pro hujusmodi necessariis exponere habeat. Quique de praemissis exactis & expositis, eidem Ministro Generali, primum, & deinde Capitulo Generali, loco, & tempore celebrationis ejusdem, ut inibi per totum Ordinem secundum Provincialium numerum dividantur, rationem reddere teneatur. Adiciamus etiam, quod singuli duorum Sociorum Provincialium Generalis Ministri praedictorum, singulos servitores Fratres, vel alias personarum suarum, & equorum sibi assignatorum, servitiis institutos famulos, quibus sicut ceteris de familia ejusdem Generalis Ministri provideatur, habere valeant, atque possint. His tamen, & aliis eis similibus ejusdem Generalis Ministri, prout secundum loca, & tempora, ac longas vel breves moras expedire viderit, moderationi relinquitur. Cujus etiam Generalis Ministri, vel per eum ad hoc deputandi coercionem, & compulsionem, praefati Procuratores, & principales eorum, necessaria dicto Elemosynario forsitan solvere, vel exhibere recusantes, aut solutionem hujusmodi longius debito differentes, super hoc omnino volumus subiacere.

Potestatem ejusdem Generalis licentiam Fratres ad Magistrum.

§.7. Item ubi praefato Generali Ministro interdicitur potestas licentiam aliquem ad cursum Magisterii, nisi praesentatus fuerit a Ministro suae Provinciae, quem nemo audeat praesentare, nisi de consilio, & assensu Capituli Provincialis, modificando declaramus, hoc fore intelligendum in illis Provinciis, in quibus solet Provinciale Capitulum, vel Congregatio habens vim Capituli singulis annis celebrari, alias idem Generalis Minister de proborum consilio ad magistrum cursum licentiam valeat, atque possit.

Vid. cap. 4.

§.8. Item ubi dicto Generali Ministro pecuniarum exactio prohibetur, declaramus, quod pro suis necessitatibus possit elemosynas a quibuscumque recipere, qui sponte illas voluerint erogare, dummodo ab exigendo, & extorquendo penitus absteineat.

Vid. cap. 5.

§.9. De vestimentis autem per Ministros & Custodes debitum secundum Regulam & constitutiones praefati Benedicti praedecessoris provisio observetur.

Vid. cap. 6.

§.10. Item ubi Generali, & Provincialibus Ministris, ac Custodibus, & Guardianis, ceterisque Fratribus praedictis inhibetur, ne ullatenus quidquam exigant aliquo colore vel causa, qui secus fecerint eo ipso suis officiis sint privati, sibi que eorum subditi deinceps obedire minime teneantur, & si aliquis Ministrorum Generali Ministro quidquam contribuere praesumpserit, ipso facto suo officio sit privatus, volumus, & etiam declaramus, contributiones hujusmodi intelligi debere, si in modum exactio-nem vel extorsio-

num, tam ex parte dantium quam recipientium factae fuerint, non autem in modum elemosynarum supradictum, quem volumus in suo robore permanere. Quod si forsitan taliter observatum non extiterit, hujusmodi privationum in quocumque dictarum constitutionum, per eundem Cardinalem, ut praefertur editarum, loco tangantur, definitionem, & determinationem solum spectare ad summum Pontificem quoad Ministros Provinciales, & ad Provinciales Ministros quoad alios Fratres antedictos. Quas quidem omnes, & singulas additiones, declarationes, & modificationes per nos, ut praemittitur a quibuscumque Fratribus dicti Ordinis Minorum, & aliis, quorum intererit seu interesse poterit, perpetuo, & irrefragabiliter observari volumus, & mandamus.

Juramentum a Generali edito de observandis dictis Constitutionibus.

§.11. Rursus per juramentum, quo dilectus filius Guillelmus de Casali ejusdem Ordinis Minorum Generalis Minister, de dispensationem ullam super dictis constitutionibus per eundem Cardinalem editis, vel earum aliqua non petendo, vel obtenta non utendo, in praefato Capitulo Assisi celebrato, ut accepimus praesertito, quamplurima eidem Ordini Minorum, cujus prosperi status directionis onus ipsi Guillelmo Ministro principaliter incumbit, fructuosa, & utilia ingruentibus casibus pro tempore impedire, aut in ipsius Ordinis praedictum differrari posse, necnon eundem Guillelmum Ministrum, qui est caput, arctius quam membra ligari, minus congruum fore recensentes, sibi juramentum hujusmodi, cujus formam praesentibus haberi volumus pro sufficienter expressa, eadem auctoritate, motu simili harum serie penitus relaxamus, eumque ad illius observantiam decernimus, & volumus non teneri.

Contrarium derogatio.

§.12. Praemissis necnon constitutionibus Apostolicis, & aliis contrariis non obstantibus quibuscumque. Aliis tamen constitutionibus antedictis per praefatum Cardinalem editis, in omnibus semper salvis.

§.13. Nulli ergo &c. Datum Romae apud SS. Apostolos, sexto Kal. Augusti Pontificatus nostri Anno Ter-tiodesimo.

Dat. die 27. Julii 1430. An. XIII.

XXVI.

Indictio generalis Concilii Basileensis cui Praesides datur Julianus Diaconus Cardinalis S. Angeli. Martinus Episcopus, Servus Servorum Dei. Dilecto filio Juliano S. Angeli Diac. Card. Apost. Sedis Legato. Salutem & Apost. benedictionem.

Exordium.

DUM onus universalis gregis dominici superna dispositione nobis injunctum diligenter attendimus, & quod singulis Christianae Reipublice occurrentibus per nos ipsum debitum Apost. servitutis exequi non possumus, animo nostro revolvimus, nonnunquam viros fide ferventes, dignitate, ac scientia praeditos, & rerum agenda-rum experientia conspicuos, in partem nostrorum, & Ecclesiae Romanae negotiorum assumimus, ut dum tempus postulat eorum ope-

A Concilio Constantiensi statum ut certis temporibus generalia Concilia indicantur.

In Concilio Senensi decretum ut Basileę habeatur Concilium.

Martinus Julianum Cardinalem S. Angeli ad illud Legatum facit.

Qui in eo agenda sunt, significat opportunas concedendo facultates.

operationibus vices nostras suppletes, ministerium nobis commissum, divina assistente gratia, juxta vires nobis ex alto concessas, exequi valeamus.

§. 1. Dudum siquidem sacrum generale Constantien. Conc. ex certis causis tunc expressis statuit, & decrevit, primum generale Concilium in quinquennium ex tunc proxime futurum, secundum vero a fine illum immediate sequentis Concilii in septennium, & deinceps decennio in decennium perpetuo fore celebrandum, in locis per Romanum Pontificem per mensem ante finem cuiuslibet Concilii, approbante & consentiente Concilio, vel in defectum ipsius, per ipsum Concilium deputandis, & assignandis, ut illa quę circa statum, & bonum publicum Ecclesię sanctę Dei agenda, & expedienda restabant, matura pollent deliberatione compleri.

§. 2. Prout quantum in nobis fuit, in Concilio Senensi ultimo celebrato factum extitit, in quo per nostros, & Sedis Apostolicę Nuncios tunc in dicto Concilio Senensi pręsidentes, eodem approbante Concilio Civitas Basileensis pro loco proxime futuri tunc in septennium celebrandi Concilii deputata extitit, prout in decreto pręfati Senensis Concilii, & aliis nostris literis desuper confectis plenius continetur.

§. 3. Cum autem finis hujusmodi septennii, quo Concilium ipsum in eadem civitate Basileensi tenendum, & celebrandum fore statutum fuit, instare noscatur, cumque propter notoriam egritudinem nostram in ipso futuro Basileensi Concilio, Deo auctore celebrando, juxta desiderium cordis nostri interesse non possimus, te vitę integritate, & sapientia pręclarum, & magnitudine consilii conspicuum, ac in maximis nostris, & pręfata Ecclesię negociis diuturna experientia comprobatum, Legatum cum plena, & omnimoda potestate Legati de latere, de fratribus nostrorum consilio, auctoritate Apost. tenore pręsentium facimus, constituimus, & etiam ordinamus.

§. 4. Teque ad Civitatem Basileensem, prędictam, pro futuro ibidem, auctore Domino, tenendo, & celebrando Concilio Generali, juxta deliberationem, & ordinationem pręfatas, tamquam Angelum pacis destinandum providimus. Et cum super omnia in ipso futuro Concilio ad reformandum Statum Ecclesiasticum, qui hoc tempore indigere videtur, abundante nequitia, & frigescente caritate hominum, fuscitatis inter fideles bellis, & discordiis, ac invalescente in pluribus mundi partibus hæretica pravitare ad hujusmodi hæreses extirpandas, & pacem inter Catholicos Principes, & ceteros Christianos componendam, animum efficaciter intendamus, super qua re, quarum in nobis fuit dedimus operam efficacem, tibi nomine, & auctoritate nostris ipsi Concilio pręsidenti, ac in illo pro tua sapientia illa proponendi, deliberandi, ordinandi, statuendi, & decernendi, quę ad laudem & honorem Dei, & conservationem & augmentum

religionis, fidei Christianę, statum Ecclesię, reformationem quoque totius Cleri, & Ecclesiastici status in moribus, & vita necnon reductionem Orientalis Ecclesię, & quorumlibet aliorum oberrantium ad gremium Ecclesię militantis, ac conservationem Ecclesiasticę libertatis, salutem quoque, quietem, & pacem Regnorum, Regum, Ducum, Principum, & quorumlibet fidelium populorum noveris pertinere, ac etiam ibidem cum debita maturitate, & deliberatione, prout in tanta re convenit, ea omnia proponendi, decernendi, concludendi, & exequendi, per quę hæreses, & errores, tam de Bohemia, quam de aliis quibuscumque Regnis, provinciis, terris, locis in quibus sunt, penitus extirpentur. Et nihilominus de pręmissis hæresum, & quibuscumque aliis causis, fidem Catholicam concernentibus, quomodolibet cum consilio dicti Concilii cognoscendi, aliaque per te, vel per alium, seu alios a te deputandos audiendi, decidenti, & sine debito cum pręfato Concilio terminandi.

§. 5. Et contraditores quoslibet, & rebelles, cujuscumque status, gradus, pręeminentia, vel conditionis existant, & quamvis ecclesiastica, vel mundana, etiam Regali, vel Pontificali pręfulgeant dignitate, auctoritate nostra per censuram Ecclesiasticam, & alia juris remedia, appellatione postposita, compescendi, & super his, quoties opus fuerit, auxilium brachii secularis invocandi, omniaque alia, & singula in eodem Basileensi Concilio agendi, tractandi, disponendi, statuendi, declarandi, decernendi, & concludendi, quę in pręmissis, & circa ea, pro statu nostro, & ejusdem Ecclesię, ac salute animarum fidelium, extirpatione hæresum, & errorum de agro Dominico, reductione quoque oberrantium populorum, & conservatione Ecclesiasticę libertatis, ac pro quieto statu Reipublicę Christianę, necnon reformatione in omnibus membris suis, noveris profutura, plenam, & liberam, auctoritate prędicta tenore pręsentium concedimus potestatem, ratum, & gratum habituri, quicquid super pręmissis, per te una cum eodem Basileensi Concilio ordinatum, statutum, deliberatum, et decretum fuerit, et conclusum, idque faciemus auctore Domino usque ad satisfactionem dignam inviolabiliter observari.

§. 6. Quocirca circumspectioni tuę per Apostolica scripta mandamus, quatenus tibi injunctum ministerium laboris hujusmodi pro divina, et dictę Sedis, ac nostra reverentia, sic in eodem futuro Concilio dicto nomine pro tempore pręsidentis, ad honorem Dei, Ecclesię, atque nostram salutem quoque & pacem populorum fidelium juxta datam tibi a Domino prudendam, laudabiliter exequaris, quod ex tuis fructuosis operibus fructus optati proveniant, quos speramus tuque deinde illam, quę piis causis agentibus superna retributione impenditur, gloriam consequi merearis felicitatis eternę.

Datum Romę apud SS. Apostolos, Kal. Febr. Pontificatus nostri Anno decimoquarto.

Etiam quoad rebellium punitionem.

Julianum ut de mandato sibi munere optime fungatur, admo-net.

Dat. die 1. Febr. 1431. An. XIV.

I N D E X

NOMINUM ET RERUM PRÆCIPUARUM.

Numerus Paginam indicat. A. primam columnam. B. secundam designant.

A

- A** Breviatorum Cancellaria Apostolica Officium. pag. 429. a.
- A**caone Civitas a Saracenis occupata. 67. a.
- A**dvocatorum mores quales esse debeant. 449. a.
- A**dvocatorum Consistorialium munus. 433. a.
- A**gidius Cardinalis Legatus in Statu Ecclesiastico. 314. b.
- A**genensis Diocesis in duas divisa. 153. b.
- A**lbertus Rex Romanorum in Imperatorem electus. 96. a.
- A**lphonso Portugallia Rex ab Honorio III. PP. monitus libertatem ecclesiasticam ne lederet. 13. b.
- A**lphonso Comiti Bolonien. Portugallia Regni regnum ab Innocentio IV. demandatum. 14. a.
- S. Ambrosii** de Nemore Ecclesia. 362. a. Regularibus nomine S. Ambrosii nuncupandis data. 362. b.
- Andronicus** Paleologo data monita, ut Ecclesia Græca cum Latina unioni fudeat. 11. b. Intentarum anathema. 113. b.
- S. Antonii** Viennen. Abbatia erecta. 87. a. Soli Apostolica Sedi subiecta. Ibid. Ei nonnulla data leges. Ibid.
- A**postolicarum Literarum Falsatores excommunicati. 338. b.
- A**postata quibus coercendi penis. 202. a.
- Apponiarum** Episcopatus erectio. 80. a.
- Arnaldus** de S. Desiderio. 4. b.
- Auditoribus** censuram in Romana Curia date leges. 195. b. & seqq.
- Auditorum** Cancellaria Apostolica Officium. 431. b.
- Avinionensis** Ecclesie Furium invasores nonnullis additi penis. 321. a.
- Avinionensis** Universitas erecta, & privilegiis aucta. 102. b.

B

- B**arones in Districtu Urbis Bannitos ejusdem Urbis Senatori tradere debent. 455. b.
- Basileę** indictum Concilium. 472. a.
- Beneficia** per aliorum adeptionem Apostolica auctoritate collatorum Sedi A. reservata censentur. 242. a.
- Pro** iis consequendis alios sui loco supponere verum. 288. a. Quę per obitum Familiarium S. R. E. Cardinalium vacant, aliisque conferuntur, nisi in literis provisionis familiaritas ipsa explicetur, vacare censentur. 334. b.
- Beneficiorum** fructus ab absentibus non percipiendi. 192. b. Berrandus Archiepiscopus Ebrudenensis. 240. a.
- Benevolentium** Romana Ecclesia subiectum. 176. a. Ejus Rectorem aut Officiales offendentibus statuta pena. Ibid. Hujus Agri fines pręscripti. 311. a. Benevolentium occupantes qualibus additi penis. 319. Ejus Curia Taxarum reformatio. 320.

- Bononiensis** Academia. 323. a. Studium Theologiae. Ibid. Institutum. Ibid.
- B. Brigitta.** 387. a. Ejus genus, moresque. 388. a. & seqq. Miracula ejus intercessione parata. 390. a. & seq. SS. Viduarum Catalogo adscribitur. 391. a.
- Ballatarum** Literarum Apostolicarum officium. 431. a.
- Burdgalensis** Ecclesie secularizatio. 111. a.

C

- C**adurcensis Academia erectio. 200. a.
- Celestinus V.** Virtutibus & Miraculis clarus Sanctorum Ceteri adscriptus. 140. b. & seqq.
- Celestinorum** Congregationis Constitutiones. 70. a. & seqq. Eis data exemptiones. 108. & seqq. Hujusmodi exemptionum extensio, & declaratio. 363. b.
- Cesaraugustana** Ecclesia in Metropolim erecta. 167. b. Ecclesia suffraganea eidem adscripta. Ibid.
- Camerarius** R. E. Bulla in Cena Domini exequutor. 325. b. Quę ejus sit Jurisdictio in causis Cam. Ap. concernentibus. 364. b. & seq. 404. b.
- Camera** Apostolica Bona detinentes excommunicati. 379. b.
- Campania**, & **Maritima** statuta. 395. a. & seqq.
- Canonici** Regulares S. Augustini in unum coadunati Ordinem. 440. a. Regula eis data. 264. a. 440. a. & seqq.
- Canonorum** Regularium S. Salvatoris de Sicalacus Congregatio instituta. 409. b.
- Cardinalium** R. E. qualis sit dignitas. 52. b. Pars ejusdem Ecclesie reddituum eis addita. Ibid. Eorum domos titulares occupantes anathemati addicti. 181. a. Causa Beneficiales infra summam 60. fl. aur. eis non committenda. 450. a.
- Carmelitibus** date Cappæ Alba. 80. b.
- Carolus I.** Andegavensis Sicilia Rex. 41. a. Statuta nonnulla sancit in Regno eodem servanda. 42. a. & seqq.
- Carolus II.** Sicilia Rex Ecclesiasticorum indemnitati rerumque ad eos pertinentium consulit. 47. a. b. Obtenio a S. A. Regni Aragonici fure cedit. 79. a.
- Carolus IV.** Imperator leges sancit pro libertate ecclesiastica. 386. a.
- Carolus Moravia** Dux in Imperatorem electus. 308. b. Confirmatur a Clemente VI. 309. a.
- Cartusienis** Ordo. 29. b. Privilegium Altaris portabilis ei concessum. 325. b. Alia Privilegia, & exemptiones. 384. b. 438. b.
- Cassiniensis** Monasterii Ecclesia in Episcopatum erecta. 185. b. Episcopo data privilegia. 186. a. Iterum Abbatialis efficitur. 328. a.
- Castrensis** Ecclesia ab Albienis divisa in Episcopatum erigitur. 149. b.
- Cavenis** Episcopatus erectio. 392. a.
- Christiani** Judaizantes quibus puniendi penis. 52. a. Christianos Infidelibus vendituro anathemate veitum. 454. b.
- Cisterciensis** Ordinis Reformatio. 203. b. & seqq. Exemptio a solutione decimarum. 446. b.
- Clericus** ad Tribunalia laicalia trahi quam sit absurdum.